

dømt ganske anderledes haardt, end der er blevet, og jeg tror altsaa, at det virkelig her er urimeligt at ville lægge den militære Straffelov Noget til Last. Nu maa jeg bemærke, at alle disse Rekruter jo have været opfordrede til at fremkomme med Klager (Stemmer: De tør ikke). Ja, det er jo meget uheldigt, at de ikke tør. Det vilde være overordentlig meget bedre, om man paa den Maade fik Sagerne undersøgte end paa den Maade, det er sket, nemlig ved Angivelser og paa anden Maade. Der er ingen Tvivl om, at det vilde være bedre (Afbrudelse). Det ærede Medlem mener, at de uheldige Statter saa vilde faae en særlig Behandling. Det tror jeg ikke. Der er virkelig en alvorlig Billie til paa enhver Maade ved Siden af, naturligvis, en streng Ketsferdighed ogsaa at fremme en human Behandling i Hæren fra de Overordnedes Side.

Thomsen: Det er kun lige overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), at jeg vil sige et Par Ord. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sammenlignet de Forsælsler, som vare begaaede af den paagjældende Underofficer og den paagjældende Officer, og at jeg havde fundet den af Underofficeren begaaede Forsælselse at være den væsentlige og den af Officeren begaaede den uvæsentlige. Jeg vil bede det ærede Medlem om at ville gjenmæle Rigsdagstidenden, saa vil han se, at jeg ikke har sagt et eneste Ord af en saadan Bestaffenhed. Jeg har ikke kjendt det Allerringeste til denne Sag, inden jeg hørte den nævne af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss) i Udvalget. Jeg har ikke havt nogen som helst Leilighed til at gjøre mig bekendt med Sagen, men jeg stode trygt paa, at nogen Feil ved den paagjældende Afstedigelse kunde ikke forudsættes at have fundet Sted. Jeg har refereret den paagjældende Underofficers Forsælselse paa den Maade, som den høitærede Minister har oplyst os om, og jeg har ikke med et eneste Ord omtalt den af den nævnte Officer begaaede Forsælselse. Jeg tillader mig at udhæve dette, fordi jeg nødig vil have lagt andre Ting ind i mine Ord end det, jeg virkelig siger. Jeg skal kun, da jeg har Ordet, gjøre en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, da vi nu have den Være at se ham nede iblandt os, og vi altsaa nu kunne have Lov til at faae ham i Tale. Det, jeg vil sige overfor ham, turde jeg selvfølgelig ikke sige overfor den høitærede Formand, nemlig, at naar han giver sig til en Diskussion af den danske militære Straffelov og den preuss-

ske Straffelov, saa er det Noget, der efter min Opfattelse slet ikke vedrører dette Andragende. I ethvert Tilfælde synes det mig, at naar han vilde komme ind paa en saadan Diskussion, saa skulde han have sørget for et af to, enten at Diskussionen var blevet frugtbar, og det kunde ske ved at underrette den høitærede Minister og nogle militære Medlemmer om, at han vilde bringe et saadant særligt Spørgsmaal under Debat, eller ogsaa skulde han have gjort det, som vilde have været det allermeest Effektive i denne Sag, nemlig sørge for, at Munden nu ikke i sex Maanedes havde været stoppet paa det ærede Medlem for Frederiksberg (Steffensen), som er det eneste Medlem her i Salen, der uden videre og uforberedt kan kaste sig ind i en Diskussion om den militære Straffelov.

Buss: Det forekommer mig, at vi i denne Sag hele Tiden ere vedblevne at bevæge os — i alt Fald de Herrer, som staa paa Ministeriets Side — paa et fuldstændig urigtigt Grundlag. Det hænger ikke saaledes sammen, at Stabsjergenten offentlig har udtalt Noget, som han ikke kan staa ved; men de Herrer ville altid give det Skjær af, at denne Mand offentlig enten skriftlig eller mundtlig har udtalt sig om militære Forhold, men naar det kom til Stykket, vilde han som en uhæderlig Mand gaa bort fra sine Udtalelser, og som Følge deraf kunde det ikke taales, at en saadan Mand blev i Hæren. Dette er, som sagt, ingenlunde Tilfældet. Der er et gammelt Ord, som siger: „Tanter ere toldfri“, men det lader til, at i Militærvæsenet vil man ikke en Gang lade Tanter være toldfri. Sagen er en, at der ikke kan bevijes Andet, end at denne Mand har gjort et Udkast, som han ikke vilde lade komme udenfor sin egen Stue. Det er kun ved Naagtsomhed, at bemeldte Udkast er kommet ind i Stambogen, og Kapitain Naabye tilligemed Hr. Oberst Moltke have havt Hyst til at faae Tingre i Stabsjergenten. Saaledes ser det i alt Fald ud efter den Fremstilling, jeg har havt liggende for mig fra den anden Side. Derfor siger jeg: Lad os ikke vedblive at bevæge os i Misforstaelse, lad os ikke stille de to Ting op mod hinanden og sige, at Manden har offentlig udtalt Noget, som han senere er løbet fra. Nei, Manden har tænkt sig Noget, det er kun et Tankeexperiment, som jeg nu i alt Fald har skaffet Bevis for ogsaa kan finde Sted i den virkelige Verden, og saa paa dette Grundlag, der ikke er et saadant, at Underofficeren har udtalt Noget, som han senere er løbet fra, bliver en vel-tjent Underofficer, som har tjent noget over 30 Aar, jaget bort. Det skal staa fast, at